

Prima instanță: Judecătoria Ștefan Vodă (I. Nașco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Cimpoi, N. Simciuc, A. Gavrilița)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (A. Cobăneanu, I. Druță, I. Oprea)

Î N C H E I E R E

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Iuliana Oprea

examinând cererile de revizuire depuse de către administratorul insolvabilității Societății cu Răspundere Limitată „Ampelos”- Chilaru Adrian și fondatorul Societății cu Răspundere Limitată „Ampelos”- Luchianov Alexandru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Eurovite Rauscedo” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ampelos” privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și cheltuielilor de judecată, și

cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ampelos” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eurovite Rauscedo” cu privire la rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare, încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 15 februarie 2017 a Curții Supeme de Justiție, prin care recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ampelos” a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă

La 06 decembrie 2012, SRL „Eurovite Rauscedo” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ampelos” privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 28 aprilie 2008 și la 01 aprilie 2009, între SRL „Eurovite Rauscedo” (vânzător) și SRL „Ampelos” (cumpărător) au fost încheiate contracte de vânzare-cumpărare de portaitoi de struguri.

De către vânzător a fost executată pe deplin obligația de livrare a mărfii, fapt confirmat prin invoice-le și CMR-le corespunzătoare.

La fiecare lot de marfă a fost anexat câte un certificat fitosanitar, care confirma cu certitudine calitatea superioară a puietilor, iar careva pretenții la prestația vânzătorului din partea cumpărătorului nu au fost reclamate.

La 23 noiembrie 2011, părțile contractuale au semnat un acord adițional cu privire la modalitatea și graficul de stingere a datoriei în sumă de 130 439, 62 euro.

Potrivit graficului respectiv, SRL „Ampelos” urma să achite până la înaintarea cererii de chemare în judecată suma de 65 221 euro, dintre care au fost achitați doar 183 97 euro.

Astfel, reclamantul a indicat că, suma penalității calculate până la 31 noiembrie 2012, conform pct. 4 al Acordului din 23 noiembrie 2011 constituie 7931, 19 euro, iar dobânda de întârziere conform calculelor anexate constituie 3613, 94 euro.

A susținut că, deoarece obligația de plată a debitorului nu a fost executată, acesta urmează să-l despăgubească pe creditor în condițiile prevăzute de art. 585, 619 Cod civil.

A solicitat reclamantul, încasarea din contul SRL „Ampelos” în beneficiul SRL „Eurovite Rauscedo” a datoriei de 112 042,62 euro, penalității pentru perioada 01.12.2011 - 30.11.2012 în sumă de 7 931,19 euro, dobânzii de întârziere pentru perioada 01.12.2011 - 30.11.2012 în sumă de 3613,94 euro, precum și cheltuielile de judecată.

La 28 martie 2013, SRL „Ampelos” a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Eurovite Rauscedo” privind rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare și încasarea sumei.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că între SRL „Eurovite Raouscedo” și SRL „Ampelos” au fost încheiate contractele de vânzare-cumpărare nr.287 din 28.04.2008 și nr. 341 din 01.04.2009, prin care SRL „Eurovite Rauscedo” urma să vândă SRL „Ampelos” butași de viță de vie, conform specificațiilor din anexe, parte integrantă a contractelor.

A menționat că, după plantarea butașilor comercializați de către SRL „Eurovite Rauscedo”, pe plantațiile SRL „Ampelos” din satul Crocmaz, după o perioadă de timp, specialiștii SRL „Ampelos” au observat că butașii plantați nu corespund caracteristicilor celor care trebuiau să fie conform anexelor.

În urma cercetării vizuale a plantației date de viță de vie de către specialiștii Instituției Publice Institutul Științifico-Practic de Horticultura și Tehnologii Alimentare, prin actul de constatare din 20.03.2013, s-a constatat: prezența butașilor de viță de vie complet uscați; prezența pe butași a lăstarilor anuali uscați și înnegriți.

Astfel, pe lângă faptul că marfa comercializată de „Eurovite Rauscedo” SRL, nu numai că nu corespundea asortimentului solicitat, dar a și fost calitativ necorespunzătoare caracteristicilor mărfii ce trebuia să fie livrată.

Faptul că butașii nu au corespuns caracteristicilor prevăzute de anexe și calității asortimentului, a fost dovedit și prin actul din 29 iulie 2008 și 09 septembrie 2011 prezentat de SA „Aidin”, care a procurat de la SRL „Ampelos” în anul 2008, o parte din butașii de viță de vie pe care SRL „Ampelos” i-a procurat de la SRL „Eurovite Rauscedo”.

A relatat că, potrivit actelor SA „Aidin”, în urma examinării plantației de viță de vie s-a constatat că butașii comercializați de către SRL „Ampelos” societății „Aidin” nu corespund caracteristicilor prevăzute de contract: plantația de viță de vie cu suprafața de 2,5 ha nu este sortul „Victoria”, iar după caracteristicile exterioare ce le prezintă corespund sortului „Sublima Sildes”, la fel cum și la butașii de viță de vie tineri s-au depistat boli, printr-o creștere neuniformă.

A declarat că în urma neajunsurilor depistate, SA „Aidin” a refuzat să achite datoria în valoare de 166230 lei pentru marfa procurată, fiind astfel cauzat un prejudiciu material.

Prin urmare, a susținut că prevederile contractului în ceea ce ține de asortimentul mărfurilor au fost încălcate de către SRL „Eurovite Rauscedo”, fiind pusă la dispoziția SRL „Ampelos” marfa ce nu corespunde caracteristicilor prevăzute în contractele de vânzare-cumpărare nr. 287 din 28.04.2008 și nr. 341 din 01.04.2009.

În acest fel, a considerat că activității economice a SRL „Ampelos” i s-a adus un prejudiciu semnificativ, prin ce a suportat un prejudiciu material semnificativ, cum ar fi cheltuieli substanțiale de plantare, îngrijire a mărfii, precum și pierderi de venit ratat.

Astfel, a relevat că, SRL „Ampelos” își rezervă dreptul de a rezolvi contractele de vânzare-cumpărare nr. 287 din 28.04.2008 și nr. 341 din 01.04.2009, cu întoarcerea părților la poziția inițială, restituirea mărfii către SRL „Eurovite Rauscedo” și încasarea prejudiciului material în sumă de 96547,75 euro și 1175695,44 lei.

A solicitat rezoluțiunea contractelor nr. 287 din 28.04.2008 și nr. 341 din 01.04.2009 cu întoarcerea părților în poziția inițială, restituirea bunurilor contractului în cauză către SRL „Eurovite Rauscedo”, încasarea prejudiciului material pentru marfa achitată în sumă de 96547,75 euro, prejudiciu material pentru cheltuielile adiționale suportate în suma de 1175695,44 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 17 aprilie 2014 a Judecătoriei Slobozia, cererea reconvențională a SRL „Ampelos” împotriva „Eurovite Rauscedo” SRL privind rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare și încasarea prejudiciului material, a fost scoasă de pe rol.

Prin hotărârea din 17 aprilie 2014 a Judecătoriei Slobozia, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Eurovite Rauscedo” a fost admisă integral, fiind încasat de la SRL „Ampelos” în beneficiul SRL „Eurovite Rauscedo” datoria în sumă de 112042,62 Euro, penalitatea în mărime de 7931,19 Euro, dobânda de întârziere în sumă de 3613,94 Euro și cheltuielile de judecată în mărime de 50258,55 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii.

Prin decizia din 15 iulie 2014 a Curții de Apel Bender s-a casat încheierea și hotărârea din 17 aprilie 2014 a Judecătoriei Slobozia, cauza fiind restituită spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În cadrul ședinței de judecată din 10 iunie 2015, reprezentantul SRL „Eurovite Rauscedo” a depus cerere de concretizare a cerinței ce ține de cuantumul dobânzii de întârziere, solicitând încasarea dobânzii pentru perioada 01.12.2011 -10.06.2015, în sumă de 37 953,56 euro.

Prin hotărârea din 22 ianuarie 2016 a Judecătoriei Ștefan Vodă, acțiunea inițială a SRL „Eurovite Rauscedo” a fost admisă integral, fiind încasat de la SRL „Ampelos” în beneficiul SRL „Eurovite Rauscedo” datoria în sumă de 112042, 62 euro, penalitatea în sumă de 7931,19 euro, dobânda de întârziere în sumă de 37953, 56 euro, echivalentul în lei a acestor sume la ziua executării hotărârii și cheltuielile de judecată în sumă de 50258,55 lei. Cererea reconvențională a SRL „Ampelos” a

fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Ampelos” și s-a menținut hotărârea din 22 ianuarie 2016 a Judecătoriei Ștefan Vodă.

La 24 noiembrie 2016, SRL „Ampelos” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 13 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de SRL „Eurovite Rauscedo” să fie respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională să fie admisă.

Prin încheierea din 15 februarie 2017 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de SRL „Ampelos” a fost considerat inadmisibil.

La 13 decembrie 2017, administratorul insolvenței SRL „Ampelos”- Chilaru Adrian, a depus cerere de revizuire, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii din 15 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție și rejudecarea cauzei.

În susținerea cererii de revizuire s-au invocat prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, potrivit cărora revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Astfel, pledând pentru admiterea cererii de revizuire și având drept temei prevederile enunțate, revizuentul a prezentat copia Actului de evaluare a stării plantației viticole gestionate de SRL „Ampelos” din 12 octombrie 2017.

În acest sens, a susținut că circumstanțele stabilite prin Actul de evaluare a stării plantației viticole din 12 octombrie 2017, au putere decisivă asupra hotărârilor din cauză, deoarece combat concluzia instanțelor de judecată referitoare la pierderea de către SRL „Ampelos” a dreptului de a înainta pretenții referitor la calitatea mărfii.

A afirmat revizuentul că circumstanțele nominalizate nu au fost și nici nu au putut fi cunoscute în timpul judecării anterioare a cauzei.

La 20 martie 2018, cerere de revizuire a depus și fondatorul Societății cu Răspundere Limitată „Ampelos”- Luchianov Alexandru, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii din 15 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție și rejudecarea cauzei.

În susținerea cererii de revizuire s-au invocat prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

Având ca temei de revizuire prevederile enunțate, revizuentul la fel a făcut trimitere la Actul de evaluare a stării plantației viticole gestionate de SRL „Ampelos” din 12 octombrie 2017, invocând că prin acest act s-a constatat că butașii de viță de vie au fost afectați de boli latente chiar din primii ani, adică din momentul plantării lor, fapt ce denotă că SRL „Eurovite Rauscedo” a cunoscut despre aceste împrejurări, însă intenționat a tăinuit aceste vicii.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de revizuire urmează a fi respinse ca fiind inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit.a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind

inadmisibilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărâri greșite, pentru neregularități ce s-au săvârșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților, de obicei descoperite ulterior.

Această cale de atac a hotărârilor irevocabile poate afecta stabilitatea raporturilor juridice, producând efecte grave pentru părți. De aceea, legea stabilește o listă expresă și exhaustivă a temeiurilor de declarare a revizuirii. Acestea sunt prevăzute la art. 449 CPC și în cazul în care se cunoșteau ar fi influențat asupra soluției date de instanța de recurs.

La caz, cererile de revizuire au fost întemeiate pe prevederile art.449 lit. b) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a prevederilor enunțate este de înțeles că circumstanțele descoperite să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, să nu fi fost cunoscute și nici să nu fi putut cunoscute revizuentului anterior, dar să fi existat la momentul examinării și soluționării pricinii civile, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă, iar mijloacele de probă prin care se constată circumstanțele nou descoperite să fi existat în momentul judecării procesului terminat prin hotărârea revizuită, însă revizuentul să fi fost împiedicat a prezenta aceste probe din împrejurări ce nu depind de voința acestuia.

În speță, având ca temei de revizuire a hotărârii judecătorești prevederile articolului menționat, revizuenții - administratorul insolvenței SRL „Ampelos”, Chilaru Adrian și fondatorul SRL „Ampelos”, Luchianov Alexandru, se referă la unele circumstanțe ce constituie dezacordul cu soluția instanței de recurs, prezentând în calitate de probe noi, copia Actului de evaluare a stării plantației viticole din 12 octombrie 2017.

Verificând temeinicia motivelor de revizuire raportate la art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul conchide că acestea nu sunt concludente și rezidă din interpretarea greșită a acestor prevederi legale.

Colegiul învederează că, în cazul dat nu se poate stabili existența acestor temeiuri, dat fiind că probele prezentate în susținerea cererilor de revizuire nu constituie circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuenților.

În acest sens, Colegiul reține că, Actul de evaluare a stării plantației viticole gestionate de SRL „Ampelos” din 12 octombrie 2017, nu poate fi servi temei de revizuire, deoarece nu este o probă pertinentă și de natură să schimbe soluția dată inițial de către instanța de judecată.

Or, în această privință revizuenții nu au făcut dovada faptului că au întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se cere, respectiv, nu au fost lipsiți de dreptul de a prezenta o astfel de probă pe parcursul judecării cauzei, pentru a i se da aprecierea cuvenită.

Mai mult, Colegiul conchide că aspectele invocate în cererile de revizuire reflectă

caracterul unor critici neîntemeiate, prin care se urmărește reformarea unei hotărâri judecătorești, revizuenții exprimându-și nemulțumirea față de soluția conținută în hotărârea irevocabilă contestată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că procedura de revizuire prevăzută de art. art. 449-453 Cod de procedură civilă servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice care înseamnă, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, între altele, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată, ca excepție de la acest principiu este doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (cazul Brumărescu contra României nr. 28342/95; cazul Roșca contra Moldovei nr. 6276/02).

În această ordine de idei, Colegiul reține că admiterea cererilor de revizuire depuse de către administratorul insolvenței SRL „Ampelos”- Chilaru Adrian și fondatorul SRL „Ampelos”- Luchianov Alexandru, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale (hotărârea Curții Europene pentru Drepturile Omului din 06 decembrie 2005 pe cazul Popov (2) contra Moldovei nr. 19960/04).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că motivele invocate în cererile de revizuire nu se încadrează în temeiurile art. 449 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererile de revizuire ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 269 - 270, art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se resping ca fiind inadmisibile cererile de revizuire depuse de către administratorul insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Ampelos”- Chilaru Adrian și fondatorul Societății cu Răspundere Limitată „Ampelos”- Luchianov Alexandru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Eurovite Rauscedo” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ampelos” privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ampelos” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eurovite Rauscedo” cu privire la rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare, încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Ion Druță

Iuliana Oprea